weikest Jusſuwi hirmsast. Omma teiste pärris=orjadele teggi ta kül ka üllekohhut, agga mitte ni saggedast egga ni tullises wihhas kui Jusſu=wile. Tihti, kui ta poisikest mörtſuka wisil peksis, kisſendas ta neid sõnnu: „Ma löön sind kord surnuks kui többise koera kutsika.“ Ühhel päwal nähti luggu ka peaaego nönda ollewad. Jusſuw olli te peal, mahhakukkudes ühhe woi enam kohwitassidest, mis ta kimbo sees piddi koje kandma, katki teinud. Sadana, ei mitte inimese kombel, tulli Türklane poisikese kallale, peksis tedda nahkse sõlmpiitsaga ni armetumaks, et laps kiljatades ta kätte wahhel ärranõrkes ja kui surnud mahha=langes. Ka nüüdki ei olnud mörtſuka wihha waigistud, ta trampis weel jalgega ja lükkas poisikest, ja olleks tedda ärratalland, kui mitte üks suurtsuggo Türklane mödaminnes ta öllast pölleks kinnihakkand ja tedda pahha melega emale lükkand.

Önneto laps olli maas omma werre sees, mis paljo hawust jookſis, nimmelt ühhest silma liggi, mis näitis kui peast ärralödud ollewad. Ommeti olli ta weel ellus, sest ta ligutas omma werrist käsſiwart ja oigas wallo sees. Teine orjadest olli halleda melega üht wanna tekki temma alla lautanud ja temmale pisut kelekastet suhho til=gutanud. — Sedda köik olli üks mees pealt näinud ja kuulnud, kes mitte agga ristiinimese nimme kandja, waid töeste ristiinnimene olli; temma olli Prantsuse=ma mees Tuloni=linnast pärrit, kes kauba ajamise pärrast Egiptuse=male tulnud. Sesamma hea mees, kes Türklase naa=bris ellas, olli faggedast sedda hirmust üllekohhut, mis weikse Jusſuwile tehti, omma silmaga näi=nud ja körwaga kuulnud, mis ülle ta südda iggakord halleduset ta sees kihwatas. Sest poisikesel olli ka omma näo, jumme ja kombede polest jo middagi, mis igga örna tundmisega süddant temma wasto ärdaks teggi. Temma polnud mitte nönda musta ehk mustatömmuka ihhoga, kui need lapsed, kes löuna poolt Awrika=maalt Kairo=linna orjaturrule müa tuakse, waid agga pisut tömmukas, kui lapsed löuna pool Europa=maal, kelle näggo päikese pallawusest pruniks läinud. Temma näggo, mis kül willet=susteſt kahwatanud, olli siiski känna ning lahke ja köik temma ollemine wisakas; temma heal, kui ta omma kurja perremehhelt armo pallus, olli ni halle, et isegi tores ja köiwa südda sest ligutud sai.

Se hea mees Prantsuse=maalt, nimmega Kristow, olli jubba mitto korda südname walluga